

Pavėsinėje su R.Vagneriu

Tegul Martux su Brūkšniuku man atleidžia, bet: Prieplauka, skaityk. Tokiom mėgėjom kaip mes, tikrai pakankamai įdomi ir nesunki knyga, praplečianti akiratį.

Kaip yra mokslo populiarinimo knygos, taip šita, sakyčiau, būtų muzikos populiarinimo knyga. Visko daug, viskas gana paviršutiniška, bet kitaip ir negali būti, jei nori į vieną knygą sutalpinti daug istorijų apie daug garsių muzikų. Aišku, viena gera biografija yra žymiai vertingesnė, bet man patinka ir šitoks būdas susipažinti su tokiomis man profesionaliai neprieinamomis sritimis.

/Mamce, 2011 gruodis/

Aš kaip tik ją dabar skaitau ir manęs ji nepaleidžia. Baisiai įdomi. Gerulaitis tiesiog negali rašyti neįdomiai. Patinka man jo aibės kompozitorių gyvenimo ir kūrybos pateikimas bendrame tos epochos kontekste. Viskas pateikta ne sausai. Man kaip neprofesionalai labai įdomu sužinoti ką veikė, kūrė ir kaip gyveno tuo pačiu metu įvairūs kompozitoriai ir net rašytojai, dailininkai ar filosofai. (Baironas, Hugo, Getė ir kt.). Viskas pateikta žaismingai.

Įdomu, kaip įvairūs kompozitoriai vertino vienas kito kūrybą. Nustebina ir kai kurie sutapimai. Man taip ir magą dabar išgirsti tuos kūrinis - šedevrus, kai kuriuos jau įstrigusius, kai kuriuos net atrodo negirdėtus ar užmirštus, skaitant tą knygą. Įdomu žinoti kiek gavo už tuos šedevrus kiekvienas kompozitorius, kuris skurdo, kuris klestėjo, mėgavosi šlovės spinduliais, ir kuris buvo įvertintas tik po mirties. Magą pvz. pasiklausyti Berliozi Fantastinės simfonijos, po kurios atlikimo, diriguojant jau sergančiam pačiam Berliozui, po koncerto priklaupęs scenoje, aidint furorui, jam bučiavo ranką pats Paganinis.

Beje, sutinku su tavim, kad daug vertingiau skaityti vieno ar kito kompozitoriaus biografiją. Pati esu skaičiusi nemažai ne tik kompozitorių biografijų, bet kai esi tiesiog ne muzikos srities žmogus, tokios knygos labai praplečia akiratį, ypač jaunimo. Jau labai seniai esu skaičiusi Mocarto, Bacho, Paganinio, Pučinio, Verdžio, Rosinio, Smetanos biografijas, bet jos jau per tiek laiko pasimiršo, o čia neperkrautai, žaismingai pateikta, kas paskatina daugiau prisintis, šviestis, pažvelgti į kamerinę muziką kitaip. Manau, ta knyga paskatins ją perskaičius atrasti filharmonijos koncertus net į ją nevaikštančius.

Ko šioje knygoje pasigedau, ir būtų dar įdomiau ją skaityti, jei prie jos, kaip dabar madinga, būtų pridėtas cd diskas ar net keli su tų kompozitorių žymiausiais kūriniais. Tu turbūt pagalvojai, ot, gerą knygą skaito ir dar kažko trūksta. Na bet gero turi būti daug.

Ką gi, iriamės toliau. Tikiuosi, įspūdis neišblės, malonumas nesumažės.

/Pajauta, 2011 gruodis/